

pasningsperiode omkring disse 5 år, som lægger op til, at der påhviler netop dem, der vedtager disse ting, et stort ansvar for, at de også kan efterleves.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Hr. Ole Vagn Christensen sagde – vistnok lettere ironisk – at Venstre var stolt af sine ændringsforslag. Det er ikke ironisk, det er absolut velment. Vi har stillet disse ændringsforslag, fordi vi har følt, at netop i år var det rette tidspunkt for at lave nogle generelle ændringer, så vi fik tilnærmet vores arbejdsmarkeds politik til politikken i de lande, som vi normalt sammenligner os med. Hvis det ikke er i en opgangsperiode, vi skal foretage de nødvendige ændringer, ved vi ikke, hvornår det skulle være, og derfor har vi ønsket, at det, der hidtil har været kaldt reformer, men blot har været justeringer og eftersyn, i år burde blive til noget, som vi var sikker på kunne holde flere år frem i tiden.

Lad mig bare tage et par enkelte ting. Når vi taler om dagpengesystemet, er vort ærinde ganske enkelt, at vi føler, det er væsentligt, at det er et forsikringssystem og ikke alt muligt andet. Derfor har vi foreslået, at man skal have sværere ved at komme ind i systemet, og at man skal optjene dagpenget på en mere omfattende måde, end det hidtil har været tilfældet. Vores udgangspunkt er, at når folk er i dagpengesystemet, har de ønske om at få et arbejde, og derfor kan vi ikke se, der er noget som helst galt i, at man – i hvert fald når man har været ledig i 6 måneder – bør tage et arbejde, der ligger uden for éns eget faglige område. Vi mener rent faktisk, at man uanset hidtidig beskæftigelse og forudgående uddannelse bør stå til rådighed for de job, man kan bestride. Vi synes, det er såre naturligt, og vi synes ikke, der er noget som helst urimeligt i det.

Jeg vil også gerne påpege en anden ting, som vi føler er væsentlig, over for hr. Ole Vagn Christensen, og det er, at den gældende lovgivning i det mindste skal overholdes. Det føler vi ikke den bliver, når det drejer sig om den måde, arbejdsformidlingen og a-kasserne håndterer systemet og de forskellige regler på, så de ledige bare bliver sendt videre i systemet i deres bestræbelser på at få et godt, solidt og ordinært arbejde.

Jeg håber og tror, vi er enige om, at der sker alt, alt for mange fejl. Den ene undersøgelse

efter den anden med små justeringer til følge peger jo desværre i den gale retning, og derfor har vi sagt to ting: Det tilsyn, som nu bliver strammet op, vil vi gerne have strammet endnu mere op, så det bliver neutralt, og derudover ser vi meget gerne, at arbejdsformidlingen også bliver omfattet af tilsynet . . . Undskyld, hr. formand, jeg glemte helt at kigge på den røde knap!

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Hr. Ole Vagn Christensen spørger retorisk: Hvordan er situationen for de unge, som kun har 26 ugers støttet arbejde, hvis vi ikke kommer med de tilbud?

Det skal jeg fortælle: De er på bistandshjælp, og det er slet ikke dem, der lovgives for! Det er en vældig interessant situation, der nu går op for mig: Der er lovgivet på et fuldstændig galt grundlag. De unge, der i dag er dagpengeberettigede, har haft mindst ½ års fuldstændig normalt arbejde og har i øvrigt betalt deres dagpengekontingent i mindst 1 år, før de fik den første chance for den første udbetaling af dagpenge. Det er de unge, vi taler om, det er ikke folk, der har lusket sig ind i systemet gennem støttet arbejde. Det er netop de unge, der lovgives for, og det er dem, som efter forslagsstillernes mening skal have de vilkår med halveret forsørgelsesgrundlag, og hvad ved jeg.

Det er ikke, fordi jeg ikke synes, der skal være nogle tilbud, men et tilbud skal også være et reelt tilbud. Det, der er fremsat her, er et siciliansk tilbud af en type, man ikke kan sige nej til.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Ole Vagn Christensen ved, hvad vi har foreslået i denne folketingssamling. Der er jo ikke tale om, at vi er uenige om, at unge mennesker skal have tilbud om uddannelse, og det har vi også foreslået.

Nej, det, det drejer sig om, er, hvad det er for uddannelses tilbud, man skal have, om man også skal have jobmuligheder, og hvilket job det så skal være. Vi har foreslået, at der skal gives tilbud om de ganske almindelige, ordinære uddannelser. Det er det, man skal give mulighed for. Der er en række uddannelsespladser, som ikke er besat, og så konstruerer regeringen et 18-måneders uddannelsesforløb, alene fordi unge mennesker skal tvinges ind i et eller andet forløb. Men vi siger altså: I høj grad uddannelse, men ikke en discountuddannelse!